

DREZYNA

Przedstawioną na fotografiach dreżynę-zabawkę zawsze lubią młodsze dzieci. Konstrukcja jej jest łatwa. Wykona ją każdy, kto rozporządza przynajmniej podstawowym zestawem narzędzi. Użyty materiał pochodzi w większej części ze starych, zużytych konstrukcji, a mianowicie koła – od wózka dzieciennego, kawałki kątowników i płaskowników oraz drewniana płyta stolarska, np. blat od starego stolika. Jedynie trzy łożyska toczne należy zakupić, co ogranicza do minimum koszt materiałów.

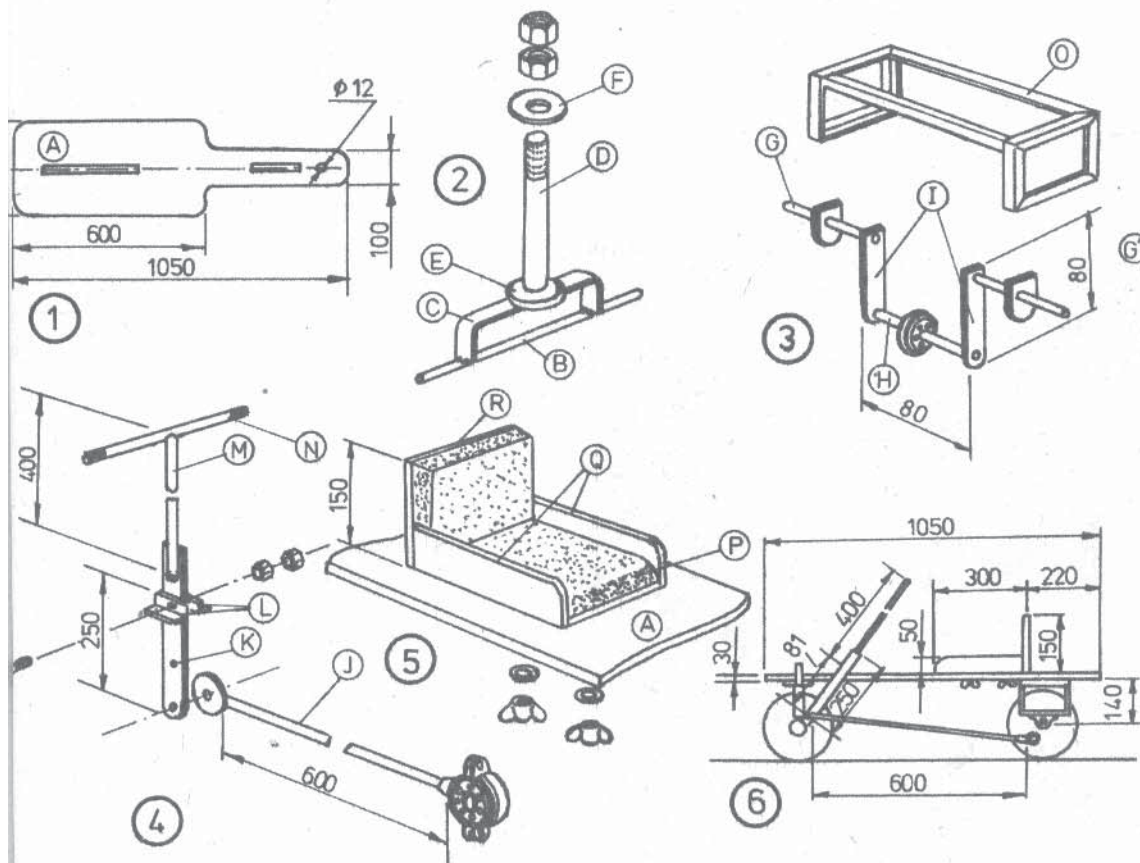
Podstawę (A) wycinamy piłą wyrzynarką lub ręczną, wąską piłką, tzw. otwornicą, zgodnie z rys. 1 z tarcicy lub sklejki grubości około 30 mm.

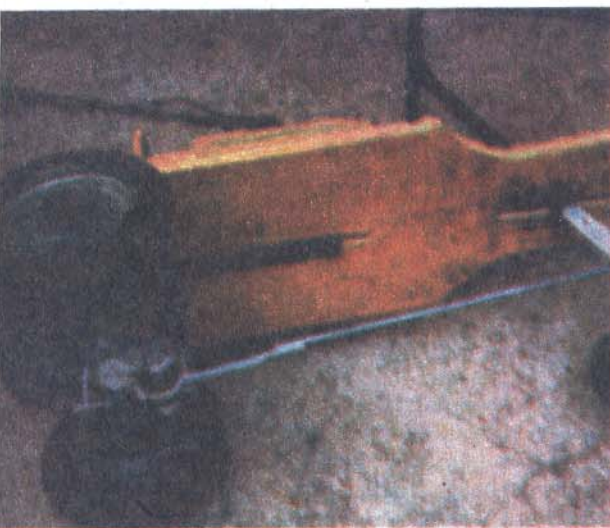
Oś przednia (B) zrobiona jest ze stalowego pręta, który może pochodzić np. z zespołu 2 kółek od wózka dzieciennego. Na tej osi, w równej odległości od jej końców, należy przyspawać strzemie (C), wykonane z płaskownika grubości 5 mm (rys. 2).

Pośrodku strzemienia, dokładnie pionowo przyspawamy lub przynitujemy, stalowy pręt (D) grubości 12 mm, nagwintowany w górnej części. Na pręt nałożymy tarczę (E) wyciętą z blachy grubości 3 mm i przyspawamy ją do strzemienia (C), aby wzmocnić i usztywnić połączenie.

Górny koniec pręta (D) wchodzi w odpowiedni otwór wywiercony w podstawie i zaopatrzony jest w tarczę blaszaną (F) tej samej grubości co tarcza (E). Cała konstrukcja zawieszenia przedniej osi jest ściśnięta za pomocą nakrętki i przeciwnakrętki, przy czym należy zostawić konieczny luz poosiowy pręta (D), aby umożliwić obrót osi pod naciskiem stóp. Miejsca tarcia należy pokryć warstwą gęstego smaru, np. towtu STS.

W skład tylnego zawieszenia wchodzi również dwa kółka, których średnica może być ewentualnie inna niż kół przednich. W razie innych średnic, wystarczy odpowiednio przystosować podpórkę przednią i tylną tak, aby otrzymać jednakową wysokość podstawy. Tylna koła zamontujemy na stałe, za pomocą spawania lub zawleczek, do końców

walka napędowego. Wałek napędowy (rys. 3) składa się z 2 stalowych prętów (G i G') stanowiących osie kół. Osie te połączone są razem za pomocą spawanego strzemięcia utworzonego przez pręt (H) \varnothing 12 mm oraz dwóch płaskowników (I) długości po 80 mm. Przed spawaniem, zakłada się na wciśnięty pręt (H) łożysko o odpowiedniej średnicy wewnętrznej. Łożysko zaciśnięmy w kołnierzu typu hydraulicznego (taki jak do mocowania rur do ściany), do którego przyspawamy pręt (J) długości 700 mm (rys. 4). Na drugim końcu tego pręta należy przy-

spawać pierścień lub płaską tarczę blaszaną przeciwierconą wiertłem o średnicy 8 mm pod śrubę M8 zaopatrzoną w nakrętkę i przeciwnakrętkę. Śruba zapewni przegubowość połączenia z płaskownikiem (K).

Płaskownik (K) wchodzi w szczelinę odpowiedniej szerokości wyciętą w podstawie. Jest on przeciwiercony i połączony przegubowo za pomocą śruby M8 z nakrętką i przeciwnakrętką z dwoma kątownikami (L), przymocowanymi wkrętami przy krawędzi szczeliny. W górnej części płaskownika (K) przyspawamy rurę (M) długości około 400 mm, na końcu której trzeba zamocować (przyspawać) pod kątem prostym rączkę (N) wykonaną ze stalowego pręta lub rury. Na końcach rączki umieścimy końcówki z gumy lub tworzywa sztucznego, np. typu rowerowego.

Średnice osi G i G' dobiera się tak, aby pasowały do średnicy łożysk. Łożyska są osadzone za pomocą kołnierzy i śrub w konstrukcji (O) wykonanej z kątowników, pospawanych jak na rys. 3 i zamocowanej wkrętami pod tylną częścią podstawy.

Na siedzenie przygotowujemy prostokąt ze sklejk (P) z przykręconymi za pomocą wkrętów bocznymi ogranicznikami (Q) i oparciem (R) (rys. 5). Wnętrze siedzenia jest wyłożone przyklejonym tworzywem piankowym. Połączenie siedzenia z podstawą jest wykonane za pomocą 2 śrub z nakrętkami motylkowymi. Śruby przechodzą przez szczelinę wyciętą w podstawie, co umożliwi regulację siedzenia w kierunku poziomym, stosownie do wzrostu dziecka.

Wg francuskiego czasopisma „Systeme D”